

GAZETA KRAKOWSKA

Nr. 23.

W ŚRZODĘ DNIA 19. MARCA 1806.

Z Wiednia d. 12. Marca.

J. C. K. M. Raczył hrabiemu Szczepanowi Hleszy godność przełożonego Lipawskiego i Trenczyńskiego kommitatow naysławiey udzielić.

Hrabianka Kanai złożyła w gubernium 305 ryń. w obligacyi i 10 ryń. w gotowych pieniądzech na dobrowolną wojenną offiarę. Pewny Xiądz świecki złożył podobnie na dobrowolną offiarę obligacyą na pożyczkę wojenną 58 ryń. J. C. K. M. Raczył obie te offiary z naysławą swoim swoim ukontentowaniem przyjąć.

Wies Haselbach do Państwa Klosterneuburg należąca z dobrowolney patrio-tyczney swey ochoty odstąpiła należących się za forszpan 82 ryń., 41 $\frac{1}{2}$ kr.

D. 22 p.m. w Goos w Steiermarku umarł po długiej chorobie Alexander domu hrabiów Engel, pierwszy biskup w Loeben, 79 roku życia swego, poświęconego usługom kraju i kościoła. Przez 16 lat sprawował z chwałą urząd pasterski, na który był od Cesarza Jmć. Józefa II. wy-

niesiony. Umiął sobie u tego iako i u następnych monarchow zasłużyć na względy. Był pobożnym bez hipokryzyi, cnotliwym nie za pozor, słowem oświeconym oycem całej dycezyi. — D. 17 lutego umarł w Padwie F. M. L. baron Liptay w roku 56 wieku swego. Dla wojennych swych talentow i innych przedziwnych przysmótow jest powszechnie załowanym. — D. 23 stycznia umarł tu sławny J. C. K. M. aktor Bogumił Stephanie.

Z Hagi d. 1. Marca.

Generał Augereau obejrzawszy nadmorskie brzegi powrócił tu z Amsterdamu nazad.

Z Belgii przychodzą jeszcze zawsze Francuzkie woyska do naszey rzplecy, dla dopelnienia 25,000 ludzi zostających na naszym żołdzie. W bywszey naszey Flan-dryi zgromadza się także 10,000 Francuzow dla zastonienia tego kraju przeciw wszelkim usiłowaniom Anglikow.

Na onegdajszym posiedzeniu pierwszey izby oznaymiono, iż stosownie do

zawartej d. 5 stycznia z Francją ugody nasza Rzplta nabyła częścią należące do Belgickich emigrantów i klasztorów, częścią do Niemieckich Xząt, różne posiadłości i dobra, jako to margrabstwo Bergenopzom i państwo Raizenstein (dawniej do elektora Palatyńskiego należące,) hrabstwa Loos i Hoorn (dawniej do biskupstwa Leodyskiego należące) kommandaryą niemieckiego zakonu Gremert, należące dawniej do Xcia Hohenzollern hrabstwa Meghen i Bormer, &c. Summa która zato Francyi będzie zapłacona, nie jest jeszcze wprawdzie oznajmiona, ale zapewniają, że wynosi 6 do 7 mill. Nasz dyrektoryat jest upoważniony obić te dobra w imieniu ludu Batawskiego i zaprowadzić w nich obywatelską i skarbową administracyę.

Radzie Amsterdamskiej uchwalono pożyczyć 500,000 zł. hol. dla zasilenia mińskiego kasy, które mają być d. 1 maja 1801 skarbowi powroczone.

Z Londynu d. 16 Lutego (przez Francją.)

Onegday lord Grenville proponował w wyższej izbie adres do Króla z wyrażeniem podziękowania J. K. Moim za jego ostatnie poselstwo względem zawarcia z wielu Niemieckimi dworami subsydyynych traktatów i zapewnienia mu od wyższej izby wszelkiej pomocy. "Niewątpię (rzekł) że izba stosownie do oświadczenia swego, iż wojna z wielkim natężeniem musi być prowadzona, jednomyślnie w terażniejszych nagłych okolicznościach uchwali takowy adres."

Lord Holland: "Chcemy więc znowu zawierać z Austrią i innemi Niemieckimi dworami subsydyne traktaty. Będą one użyteczniejsze, niżeli te coś my dawniej zawierali? To dopiero czas okaże. Do

czegoż zamiary naszych sprzymierzeńców dążą? Chwalić potrzeba otwartość i szczerość, z którą się Rejsyyski monarcha oświadczył. Obyśmy tak wprost iak on postępować chcieli! Pozwalam, że Francya znajduie się w złym stanie, że Buona-parte ma przyczynę pragnąć pokoiu, lecz w przypadku wojny stanie się wraz z Car-notem i wielu innemi mężami strasznym." — Nakoniec adres podziękowania został 23 głosy przeciw 3 uchwalony.

Lord Auckland proponował w wyższej izbie, żeby wyznaczyć kommisją do podania sposobow, iakby niedostatkowi i okropney drogocie zboża zapobiedz. Uchwalono. "Urodzay przeszłoroczny (rzekł) ledwie połowę wydał zboża w krajach W. Brytanii, co na roczny użytek potrzeba. Musi przeto byc w prowadzenie pomnożone albo konsumpcya zmniejszona, albo oba sposoby razem użyte. Wielcy powinni dać przykład maiey używania chleba. Kray nasz wyrzucił teraz okrętowi na morzu, doznającemu niedostatku żywności, którego oficyerowie pierwszymi jednak będą muszą do zmniejszenia swych porcy."

Onegday donosił P. Pitt daley w niższej izbie, iż summa na poprzednicze zawarcie subsydyynych traktatów 2½ mill f. szt. wynosi, co zaś daley będzie potrzeba uwiadomi potym izbę. P. Tierney nalegał, żeby P. Pitt całą zaraz sumę podał, iak wielkiej z powodu nowych subsydyynych traktatów potrzebuie, lecz P. Pitt oświadczył, że tego jeszcze uczynić nie może.

Wiele tuleyszych bankierow złączyli się już, dla zawarcia wspólnie z P. Pittem nowej pożyczki.

Kiedy P. Sheridan w niższej izbieczył propozycją względem Hollenderskiej wyprawy, rzekł P. Dundas między innym: Bydź może, iż druga wyprawa przeciw Hollandyi za potrzebną uznana będzie. Pierwsza dużo dobrego przyniosła: zyskałszy przez nią 6 do 7000 maytkow Hollenderskich, którzy inaczej pod rozkazami Francuzow zostawali. Nasze wyładowanie ścigało 40, do 50,000 Francuzow do Hollandyi. Gdyby ich nieprzyjaciół był mógł do Włoskiej armii postać, nie byłoby zwycięstwa sprzymierzeńcow we Włoszech daleko trudniejsze? Spokojność Szwabii i nieczynność do której Malsena długi czas był przymuszony, nie pochodzą także z dywersyi, którąśmy uczynili? Zarzucają ministrom koszt, które wyprawa do Hollandyi kosztowała, lecz flotta, którąśmy na północnym morzu utrzymywać musieli, nie kosztowałaś równie tyle? Rachujemy do tego, że w tym roku mniej o 10,000 maytkow do utrzymywania mamy, więc oczywisty pokaze się na naszą stronę pożytek. Zresztą za nadto przesadzono, że ta wyprawa 5-mill. f. szt. kosztować miała. W zabitych nie kosztowała tylko 845 ludzi, którzy na placu bitwy polegli, 183 umarło prócz bitwy, a z 4088 ranionych i chorych, którzy się w różnych szpitalach znajdowali, powróciło do Anglii 2993. Za wymienionych 8000 Francuzkich żołców, prawie równą liczbę dostaliśmy Hollenderskich maytkow. Opozycja pragnęłaby zerwać zgodę z naszymi sprzymierzeńcami, lecz związki nasze z Rosyą będą tym ściślej spoione.

Irlandzki sekretarz stanu lord Castle-reagh czyniąc w Dublinie propozycją do unii, rzekł, iż większa część parlamentu,

z części gruntowych posiadaczy, 19 hrabstw, słowem 51 siódmych części Irlandyi oświadczyły się za złączeniem. Wszystkie handlowe miasta są za nią, wzięwszy Dublin i Drogheda. W Edimburgu w czasie przyłączenia Szkocyi do Anglii, opozycja podobnie jak w Dublinie zaburzenie zrobiła, lecz doświadczenie okazało się jak pożyteczne było takowe połączenie. Jak nieprzyzwolicie (mówił dalej) zarzucają, że Irlandya nie będzie na przyszłość tylko kolonią Anglii; owszem mniej będzie jak teraz tax płacić. Wydatki W. Brytanii wynosiły w przeszłym roku 32 mill. 700,000 f. szt. a Irlandyi 5 mill. 439,000 f. szt. Gdyby złączenie było do skutku doszło, byłyby się wydatki o poł mill. zmniejszyły. Stosownie do planu złączenia, który już w Angielskim parlamencie przyjętym został, będzie W. Brytania z Irlandyą od przyszłego nowego roku pod imieniem połączonego królestwa W. Brytanii i Irlandyi złączona. Król Jmć oznaczy herb i tytuł, który będzie chciał po złączeniu przyjąć; oba państwa jeden tylko będą miały parlament; Irlandya nie przysunie długów W. Brytanii, handel iey będzie wspierany &c.

Tutejsze pisma utrzymują ciągle, iż Król po zupełnym przyłączeniu Irlandyi, weźmie tytuł Cesarz wysp W. Brytanii.

Pułkownik Wood członek parlamentu bywszy indzenier w armii Bengalu, wydał na publiczność dzieło dedykowane P. Dundas, pod tytułem *Obraz początku, progressu i ostatniej stanowiącej wojny w królestwie Misore podług listu pisanego przez jednego officera armii wschodnio-Indyjskiej*. Przyłączone są do niego z pism oryginalnych wszystkie przetłumaczone pa-

piery stanu znalezione w gabinecie Typo-Saiba; pomiędzy niemi uważać się daje jego korespondencya z Francuzami, i Zemanem Schach &c. od roku 1796 nako-niec wypisane zdania wszystkich ministrów stanu w teyże samey okoliczności.

Dwa następujące listy znajdują się w teyże samey korespondencyi.

Buonaparte członek instytutu narodowego, jenerał kommanderujący do Nay-wspanialszego Sułtana Tippa Saiba naszego największego przyjaciela. — W główney kwaterze w Kairze dnia 7 Pluwiose.

”Byłeś już uwiadomiony o moim przybyciu nad brzegi czerwonego morza, i że tam stanąłem na czele liczney i niezwycięzoney armii, pałającej chęcią oswobodzenia was z rąk Anglii. Korzystam z tey pory, ażeby ci okazać moje pragnienie dowiedzenia się przez Mascate i Mekę o politycznym położeniu twoim. Życzyłbym sobie, ażebyś przysłał do Suez lub do Kairu światłego człowieka, posiadającego twoie zaufanie, ażebym się mógł z nim ułożyć. Niech Naywyższy pomnaża twoją potęgę, i twoich nieprzyjaciół pogłębi.

Podpisało Buonaparte.

Tippo-Saib do Rzeczypospolitey Francuzkiej iedney i nierozdzielney 20 Listopada 1798 R.

Pełen zaufania w gorliwość patrio-tyczney i w wierności ob. Dubuc kapitana marynarki w służbie Rzpltey Francuzkiej, i kommandanta naszej marynarki, mianuję go ninieyszym pismem, iednym z moich ambasadorów przy dyrektoryacie wykonawczym w Paryżu, dla ściśłego dopełnienia tam rozkazów, które mu dałem. Tym końcem zaszczyciłem go należytym

pełnomocnictwem, przyrzekając, iżem potwierdzić wszystkie układy, iakie pomieniony Dubuc będzie mógł czynić z Rzpltą Francuzką, tak przy dyrektoryacie wykonawczym, iako też z artystami i rzemieślnikami, których rozkazałem mu do moiey służby nakłonić. Działo się w pałacu w Seringapatnam pod moim i pierwszego moiego ministra podpisem, oraz z przytożeniem pieczęci stanu. *Tippo-Saib.*

Z Brynu d. 12. Marca.

Po skończeniu d. 24 lutego Ramazanu, ogłoszono w całej okolicy wystrzałem z armat i ręczney broni święto Bairam. Przez trzy dni dla przyozdobienia tego święta dał się na wałach Belgradu huk armat słyszeć, a garnizon odprawił na Europeyski sposób musztrę z ogniem. — Od niedawnego czasu zakazano rozmów nad brzegami Belgradu, lecz nie można wiedzieć tego przyczyny. Wielu mniema, że Basza Belgradzki chce przez to zapobiedz przemycaniom, które się od niedawnego czasu zagęściły. — Dowiedzieliśmy się z pewnością, że Pasman Oglu niebezpieczne czyni poruszenia, obu strony handel zaczęta znova ustawać, szczególniej zaś wstrzymują się z wysyłaniem pieniędzy, z obawy żeby nie w padły wręce woyskom tego strasznego człowieka, które się wszędzie rozszerzają. Lubo Pasman Oglu zaręcza iak nayuroczyściey, iż bierze handel pod swoją opiekę, i wszystkim handlującym zapewnia bezpieczeństwo tak dla towarów, iak dla pieniędzy, nikt iednak nieufa jego zaręczeniu, zwłaszcza od rozpuszczenia lubo fałszywey wieści, że jego woyska zrabowały karawanę idącą do Konstantynopola. Rzecz się zaś tak ma: Mocny ieden oddział woyska Pasman Oglu nie mógł z niedostatku koni doprowadzić

swych bagażów do pierwszej stacji, gdzie by potrzebne środki przedsięwzięte być mogły. W tym stanie rzeczy napotykał karawanę, dowódca ich każe wyprzągnąć 4 konie do swych bagażów, z zaręczeniem, że ich tylko do pierwszej stacji bierze i z tamtąd nazad odeśle. Jakoż do trzymał wiernie słowa, tak że karawana najmniejszej przez to nie poniosła szkody. — Po wszystkich przygotowaniach, które Pasman Oglu czyni, potrzeba się spodziewać, że plan jego w krotce się rozwinie. Wszystkie miejsca po drogach, wszystkie mosty, wąwozy i inne okolice w których szanse mogą być zakładane, kazął już wojskom poosadzać, z kąd dobrze wiadomi ludzie z wielkim podobieństwem chcą wnosić, że pierwszy jego krok będzie przeciw baszy Belgradzkiemu, dla zemśczenia się gwałtownej śmierci faworyta jego Kara Ismaela, który w roku przeszłym podstępnie zabitym został. — Ali Basza Macedonii wstępnie uzupełnia w ślady Pasman Oglu, i obstać tak jak ten przy niepodległości swej gubernii.

Ostatni kuryerowie z El-Arisch i Damaszkę przywieźli, podług listów d. 10 lutego z Konstantynopola, wiadomość, że pierwszy oddział armii W. Wezyra przybył do Salchie, czyli Salchei i z tamtąd tylko 3 dni ma drogi do Kairu. W. Wezyr pozostał się dla negocyacji z generałem Kleber, oczekując w tej mierze instrukcyi z Konstantynopola w El-Arisch, ponieważ ostatni nie więcej nie żąda tylko wolnego wyścia dla siebie i swego wojska. W. Wezyr odpowiedział mu tym czasem na to, iż Otomańska Porta iako sprzymierzeniec Anglii nie bez niej czynić nie może, on zaś z swej osoby ani może, ani chce

więcej zrobić, iak znaydujące się jeszcze w Egipcie Francuzkie woyska na łaskę w wolenną niewolą przyjąć. Żeby między Portą i Francją, iak wiele pism rozgłosiło, pracowano nad przywroceniem pokoju nie o tym w Konstantynopolu nie wiedzą, owszem dzień i noc pracują w arsenalach nad wystawieniem znaczney floty dla popierania wojny. Z Kandyi rozeszła się pogłoska, że w Kanea widziano Francuzką flotę, złożoną z 4 liniowych okrętów, 8 fregat i 40 przewozowych statków, wiozącą z Nicei posiłkowe woyska i aktorów do Egiptu. Co największy do tej pogłoski dało powod, jest to, że admirał Uka-szef w tym samym czasie posłał kuryera do Konstantynopola z żądaniem 4 lub 5 liniowych okrętów, które zaraz przygotowano i za najpierwszym pomyślnym wiatrem będą mu posłane. Ponieważ koszta wojenne co raz bardziey się pomnażają, zatrudnia się przeto dywan powiększeniem cła na towary wschodnich Indyy. Podług listów z Smierny wszystkie tam magazyny są napełnione Indyjskimi towarami, między którymi wiele się muslinów znajduie. Pierwszych dni przeszłego miesiąca ucięto głowę Adze z Brulsy i nad saraiem przybito z napisem: " Buntownik. „ Wielu mniema, że ogromne jego bogactwa, które skonfiskowano, przyniosły mu śmierć.

Z Paryża d. 26. Lutego.

Wczoray przełożeni banku Francuzkiego mieli u Buonapartego i innych konsułów audyencyą, na której podali statuta banku i prosili konsułów o opiekę rządową. Ob. Lecoulteux mówił imieniem ich i wiele pierwszemu konsulowi podchlebnych powiedział rzeczy. Ten oświadczył mu w odpowiedzi swojej, iż rząd wszyst-

kiemi sposobami będzie wspierał bank i cię, które w okolicach Afrique złapano nie nadużyje jego kredytu. Dobrze zamia- jest synem winiarza z Tulozy, który uciekł ry rządu dla banku pokazują się ztąd, iż z powodu złego się z nim obchodzenia.

po mimo wszystkich potrzeb, jedną część wybranych kaucy, zamienił w akcyę.

Na biletach od pierwszego konsula rozsyłanych będzie teraz, iak tuteysze pisma donoszą, kobietom dawany tytuł *Madame i Mademoiselle*, a mężczyznom iak dotąd obywatel, wyiawszy cudzoziemcow.

Xciu Liancourt przeznaczają także prefekturę w Belgii.

Pogłoska iakoby bywszy dyrektor Ochs w ministerium zagranicznych związkow był tu użytym, jest zmyślona. — W Bernie noszą teraz kobiety czerwone i czarne kolory, iako dawne stanu farby.

Tuteysze pisma mówią, iż między Retsyą i Portugalią został także traktat aliansu zawarty.

Jenerał Brune powrócił znowu do Nant.

Przyjaciel ustaw nie będzie nadal przez Poultier wydawany. — W Strasburgu umarł znany profesor fizyki Ehrmann w 58 roku życia swego.

Rozkaz Buonaparte nie rozstrzeliwania Frotté i jego sztabu za późno iak tuteysze pisma donoszą, nadszedł do Verneuil.

Do Algieru nadszedł z Konstantyno. pola rozkaz, żeby wszystkich tamtejszych Francuzkich ieńcow na wolność puszczono. Pokoy z Algierem podobno w krótkce przywrocony zostanie.

Przedwczoorem musztrował Buonaparte przepyszną gwardyą konsularną. Potym z ministrem Talleyrand oddał wizytę Helwecyuszowy w Anteuil.

Znany Pastoret przybył znowu zwego wygnania do Paryża. Dotąd zatrudniał się przekładaniem Demostenesa.

Zamek i okolice Tuillerii są teraz jeszcze okazalsze i żywsze niżeli przed rewolucyą były.

Tuteysze pisma mówią, iż dalkie dzie-

Wszystko (wyraża ieden dziennik) zdawało się bydź przeznaczonym do stanowienia epoki poświęconey na obchod pamiątki Washingtona. Pochwała człowieka, którego wspomnienie kilku miesiącami wprzody byłoby znieważone; wybor mowcy tak godnego uczczenia, przyjaciela rozsądnej wolności; nieiakiś rodzaj nieokryślonego ukontentowania, iż iak już będziemy na zawsze eswobodzeni od głosow iakimi po tyle razy uroczystości narodowe były splamione; wszystkie zgoła okoliczności czyniły tę mowę pamiątką i tkliwą. Ta pochwała miana była w kościele inwalidow. Niektóre iezy wyrazy są następujące: "Uważam rzekł Ob. Fontanes, uważam z podziwieniem nieiakiem żalu, iż ta świątynia przyozdobiona wszystkimi waleczności znakami wzniosła się w wieku geniuszu, równie płodnym w wielkich ludzi iak i sławnych wodzow. W tenczas pamięć bohaterow powierzona była mowcom których talenta nadawały nieśmiertelność. — Mowcą o ludziach, którzy zdają się bydź przeznaczonymi do grania wielkiej na świecie roli, Ob. Fontanes rzekł: Nieporównani ludzie pokazują się kiedy nie kiedy na scenie świata z piętnem wielkości i przewagi. Dziś iak i nieznajoma przyczy- na wysyła ich gdy tego potrzeba, ażeby

założyli pierwiastki albo dźwignęli z ruin nadwątłone narody. Na próżno ci ludzie zawczasu nacechowani, trzymają się w ustroniu, lub się ukrywają w tłumie; ręka fortuny podnosi ich nagle prowadząc z przeszkody do przeszkody, z tryumfu do tryumfu aż do szczytu znaczenia. Nadprzyrodzone jakieś natchnienie wszystkie ich myśli ożywia: wszystkim ich przedsięwzięciom dany jest jakiś ruch, któremu się nie oprzeć nie może. Wychwalając umiarkowanie Washingtona, który nie śmiał obrażać doświadczenia wieków, mówca przypomina, iż w tej mierze zachowywał przepis starożytnych prawodawców. — „Gdy ci wielcy ludzie, rzekł, utworzyli obyczaje i czucie w umysłach i duszy swoich współziomków, mieliśmy swoje dzieło prawie skończone: układali raczej systema obyczajów, niżeli systema ustaw. Grecya i Rzym przechodząc z pod panowania Królów do Archontów i Konsulów, nie widzieli odmienionych ani swych rozmaitych obrządków, ani gruntu ich zwyczajów i obyczajów. — Mówca kończy: Okrzyk żalu dał się posłyszeć z głębi Ameryki. Do Francyi należało ażeby najpierwsza odpowiedziała na ten smutny głos, który się powinien we wszystkich wielkich duszach rozlegać. Te święte podniebienia godnie były na uczczenie bohatera obrane. Cienie Washingtona wznosząc się do wspólnego szczytu, znajdują tam cienie Turenusza, Katinata i wielkiego Kondusza, którym mito tam jeszcze zostawać. Jeżeli ci świetni wojownicy nie jednakowey za swego życia służyli sprawie, po śmierci też sama połączy ich sława: mniemanie urojeniom ludow i czasow podległe; mniemanie część chwiciąca się i słaba naszej

natury, znikają wraz z nami w grobie; lecz chwala i cnota pozostaie na wieki. Tym to sposobem wielcy wszystkich czasow i wszystkich miejsc ludzie stają się niejako współziomkami i współczesnymi. Składają tylko jedną familią której przykłady przenoszą się i odnawiają od następców do następców. A tak w tej wojennej świątyni Washington zwraca na siebie wzrok Kondusza; jego umiarkowanie czyni go podobnym Turenniuszowi, a mądra jego filozofia zbliża go jeszcze bardziej do Katinata. „

Z Konstantynopola d. 30. Stycznia.

Wnet po wzięciu przez Turkow El-Arisch generał Kleber przysłał officyera z propozycjami pokoju do W. Wezyra, lecz ten dla umieszczonych w nich wielkich pretensyji zupełnie ich odrzucił i odpowiedział, iż teraz z strony Francuzow innych żadnych warunkow nie przyjmie prócz żeby się wszyscy w wojenną niewolą poddali. Daley powiedział officyerowi, który był do niego wystany, że zupełnie jest o szczupłej liczbie i nieszczęśliwym Francuzow położeniu uwiadomiony, że oto opatrzona we wszystkie potrzeby i dobrze uzbroiona armia (pokazując mu oboz Turecki) zaraz rusza na wytepienie całkowicie Francuzow, że nakoniec generał Kleber będzie w odpowiedzi, jeżeli tak jak przy El-Arisch żadnemu z jego ludzi nie będzie darowane życie. Z takimi i tym podobnymi oświadczeniami odprawił od siebie W. Wezyr officyera, potym rozpoczął marsz z większą częścią swej armii do Kairu, a mniejszą wysłał do Damiety i Alexandryi, która ma wspólnie z Anglikami i Rosyanami działać.

Liczba woysk Tureckich, które przy wzięciu El-Arisch użyte były, wynosiła 14,000. Strata którą przy szturmie odnieśli jest do kilku tysięcy rachowana, ponieważ Francuzi i Koptowie w twierdzy bronili się do rozpacz; większa część Francuzkiego garnizonu została wycięta, a prócz kommandanta Mustafy-baszy utraciło wielu officyerów Tureckich życie, przez wysadzenie prochowego magazynu. W Wexyr przysłał tu z wiadomością o położeniu rzeczy w Egipcie pierwszego swego adiutanta. Wczasy gdy wielki W. Wexyr przeciw Kairu będzie postępował, Sidney Smith będzie przeciw Damiecie działał.

Z Stuttgardu d. 28. Lutego.

List z Bregentz pod d. 25. miesiąca w sobie, iż woyska Cesarzskie nagły odebrały rozkaz zgromadzić się bez najmniejszej zwłoki ztąd wnoszą, iż nieprzyjacielskie kroki, w krótko się rozpoznają. Listy z Kempten mówią nawet, że dnia 24 lutego słyszano mocne strzelanie z armat około Voralbergu, a na dniu 25 biegała pogłoska, że Francuzi w okolicach Koira Ren przebydź usiłowali. — Jenerał baron Petrasch dowodzi woyskiem w Voralbergu i Gyzonach, jenerałowie baronowie Kospoth i Sporek dowodzą woyskiem zajmującym brzeg prawy jeziora Konstancyjskiego i Renu aż do Saffhausen, jenerał hrabia Nauendorff dowodzi woyskiem rozłożonym od Saffhausen aż po niżey Bazylei. Jenerał hrabia Meerfeld z korpusem swoim woyska, daie baczość na stary Brisack i Kel.

Jenerał hrabia Sittarray dowodzi korpusem, które się rozciąga od Eilsburga, aż do okolic Frankfurta. Wszystkie regi-

menta armii Cesarzskiej są dopełnione, a cała armia jest nowo odziana. — Jenerał Dedowich i pułkownik Siegenfeld dowodzą korpusem woyska stojącym w woystwach Włoskich, które łączy armią Niemiecką z armią Włoską.

Z Frankfortu d. 1. Marca.

Przez ostatnio nasze ustawienie przejeżdżają kuryerowie jadący z Paryża do Wiednia, a między innemi kuryer Hiszpański Janson, który nad dniu 25 przejeżdżał tedy w powrocie swoim wioząc depesze do ambassadora Hiszpańskiego. — Czytamy w niektórych Niemieckich gazetach, że rząd Francuzki w jedney nocy swojej przesłaney gabinetowi Wiedeńskiemu obstawiał aby minister Cesarzski w Raryzbonie zakazał pewnym gazetom aby niedozwalały sobie osobistości i fałszywych wieści, które rozgłaszaia przeciw niniejszemu rządowi. Jakoż w rzeczy samey od dnia 15 gazety, które nie starały się być bezstronnemi z wielkim umiarkowaniem mówią o osobach i wypadkach niniejszych we Francyi, co tym bardziey rzecz tę potwierdza i wierzyć każe, że żądanie rządu Francuzkiego od gabinetu Wiedeńskiego przyjętem zostało.

W powszechności, pomimo wielkich przygotowań wojennych, tak we Włoszech jak w Niemczech z stron obydwóch czynionych od czasu cofnięcia się woysk Rosyjskich można mieć nadzieję blizkiej pacyfikacyi. — Poselstwo Króla Jmć Angielskiego do parlamentu mówi wprowadzić, że ministrowie jego czynią negocyacye, lecz nie niewspomina aby dojad, z którym dworem Niemieckim traktat subsydyyny mieli zawrzeć.

GAZETY KRAKOWSKIE

WE SRZODĘ DNIA 19 MARCA 1800.

Z Wenecyi d. 19. Lutego.

Konklawe zawsze jest zamkniętym, i wszystko zapowiada, że wybor Papieża nie tak prędko nastąpi, gdyż podług wszelkiego podobieństwa bardziey niż kiedykolwiek zawisł od wypadków politycznych.

Ostatnie listy z Toskanii i Lombardyi zgadzają się w doniesieniach swoich, że d. 8 i 10 było powszechne poruszenie woysk Cesarzkich ku rzeczce wschodniej Genui, iako też ku Appeninowi Liguryjskiemu od strony Novi i Asti. — I dla tego spodziewają się co moment wiadomości o powszechnym ataku na obydwóch tych punktach, chybaby depesze przywiezione z Wiednia przez generała St. Julien, który tędy na d. 10 przejeżdżał, przeciwny rozkaz w sobie zawierały.

Z Kolonii d. 20. Lutego.

Podczas gdy woyska Francuzkie w znaczney dos. ó liczbie udały się do Hollandyi i Zelandyi dla obwarowania wszystkich miejsc nadbrzeżnych, w którychby woyska Angielskie i Rossyyskie wylądowanie przedsięwziąć usiłowały, dowiadu-

jemy się, że woyska Batawskie opuszczają swoje stanowiska i dążą do armii Francuzkiej nad Ren. Armia Batawska w tym momencie wynosi 31 tysięcy ludzi.

Z Nowego Jorku d. 24. Grudnia.

Ostatnie z Europy wiadomości od czasu wyjazdu naszych kommisarzów do Francyi, czynią nam wielkie nadzieie pomyslnych tego poselstwa skutkow.

Tymczasem korsarze Angielscy nie przestają sprawiać nam szkody w handlu. Francuzi z swej strony nie kończą także swego po morzu krążenia. Czas okaże iakie będą skutki z tego postępowania Anglii. Można zapewnić, iż rząd nasz iest w przedsięwzięciu zemszczenia się za te zniewagi, tak iak się pokazał gotowym do odparcia napaści Francyi. Wszystkie środki, które będzie musiał przedsięwziąć na ziednanie uszanowania swojej banderze, otrzymają powszechną approbacyą, i sprawiają zapewne mocne na Anglii wrażenie. Pożytki iakie handel nasz temu mocarstwu przynosi, są nadto ważne, ażeby miało pogardzać naszymi sposobami obrony dla

wzbogacenia żdartemi z nas łupami oficerów swojej marynarki, i gubernatorów swoich osad.

Kongres uchwalił, aby w nowej stolicy stanów zjednoczonych Washington nazwanej, dla zmarłego generała Washington monument marmurowy był wystawiony z

wyrażeniem na nim głównych życia jego zdarzeń, pod tym monumentem zwłoki jego złożone zostaną. Noszenie flory czarnej na ramieniu przez dni 30 jest także postanowione, a kopia tych wszystkich uchwaleń odesłana została żonie zmarłego.

D O N I E S I E N I A.

C. K. sądy szlacheckie Lubelskie Galicyi zachodniej, oznajmują tym Edyktem JP. Stanisławowi Bielińskiemu, że JP. baronowa Maryanna z Lambertow de Parawicyni i sukcesorowie po z marim Andrzeju baronie Parawicyni u sądów tych o detakacyą dobr Obron, Trąbki, Zabieniec, Zawady i Łętow z przyległościami, na zadość uczynienie summy 13,000 czer. zł. 316,274 z. p. 11 gr. tudzież 253,601. z. p. 25 gr. żatobę na niego podali i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga dopraszali się.

Gdy zaś sądy te, niemając wiadomości gdzie on zostaje, lub czy wcale w C. K. krajach dziedzicznych znajduje się, iemu patrona królewskiego Ur. Fiedorowicza z jego szkodą i jego kosztem, zastępcą postanowiły, z którym proces ten podług ordynacyi sądowej rozpocząć się, i ukończony zostanie; on przeto edyktem niniejszym tym końcem upomina się: ażeby w czasie przyzwolonym to jest: na dniu 31 Marca r.p. 1800 sam się stawił, albo jeżeli jakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestał, albo nakoniec innego patrona obrał, tego sądom tym wymienił, i podług przepisu tych środków prawa używał, które do obrony swej sprawy za najskuteczniejsze osądzi; gdyż inaczej wszelką niedogodność z zaniebdania wynikającą, podług opiewu Ces. Król. praw samby sobie, przypisać być winien. Dan w Lublinie dnia 26. Listopada 1799.

Ig. Pietruski.
Krabetz.
Reinheim.

Ex Consilio Cæs. Reg. Fori Nobilium Lublinensis
Galiciæ Occidentalis.

Gangel.

Nomine Cæs. Reg. Fori Nobilium Lublinensis in Regno Galiciæ Occidentalis Dominae Theophilæ de Jablonowskie Princepsis Sapieszya, medio presentis edicti hisce insinuat, quod nimirum Dominus Adalbertus Nowomieyski ad Forum hocce adversus eam in causa puncto satisfactionis summæ 555 ducat: Libellum porrexerit Judicii que opem, quo ad id justitia exigit, imploraverit. Cum autem Forum hocce ob ignotum ejus habitationis locum, vel plane a Cæs. Reg. hæreditariis Terris absentiam ipsi hic loci degentem advocatum Gasum Chyłyński ipsius periculo, & impendio, qua Curatorem constituerit, cumquo etiam Lis contestata in conformitate præscripti pro C. R. hæreditariis Terris Judicarii Cedicis agitabitur, atque etiam terminabitur, ideo ipsa eum in finem admonetur ut pro die 2 Aprilis 1800 aut ipsa compareat vel Curatori dato, si quæ forte haberet Juris sui adminicula tempestive transmittat, vel denique alium quempiam Mandatarium constituat Foroque huic denominet & pro ordine præscripto ea Juris adhibeat media, quæ ad sui defensionem maxime efficacia esse judicaverit utpote quod secus adversas fors cunctationis suæ sequelas sibi imputandas habebit, Ita enim sanciant præscriptæ pro Cæs. Reg. hæreditariis Terris Leges.

Ig. Pietruski.
Krabetz.
Reinheim.

Ex Consilio Cæs. Reg. Fori Nobilium Lublinensis in Regno
Galiciæ Occidentalis, Datum Lublini die 26 gbris 1799.

Gangel.

Mowa ktorogo od C. R. kameralney prefektury państwa Jangroda, do publiczney podaie się wiadomości, że propinacya w tuteyszym państwie, z browaru piwnego i gotowanego o 3 garcach i iednym kotle z należącemi sprzętami z 2 karczem zaieznym na trakcie Czestochowskim i z 7 domow szynkownych się składająca, przez publiczną licytacją d. 27 Marca r. t. z rana w Jangrodzie pod rezerwata approbacyi Przes. C. R. administracyi się odprawować będąca, pod następującemi poprzedniczymi kondycjami na trzy lata to iest: od 1 Maia 1800 aż do ostatniego kwietnia 1803 roku naywięcej dającemu w arendę wypuszczona będzie.

1mo. Cena fiskalna iest 2000 zł. ryń. od kłórey ceny 10 część to iest 200 zł. R. iako vadium przed licytacją złożona być ma.

2do. Do tej arendy także Żydzi dopuszczeni będą.

3tio. Kwota arendowna przez akcy dostapiena kwartalnymi ratami z gory do kasy tuteyszey zapłacona, a oprocz tego iedna kwartalna rata za kaucyą w gotowiznie złożona być powinna.

4to. Arendarzowi naznaczaia się 150 siąg Austryackich miętkiego drzewa, od ktorych tylko za rąbanie i wywożenie pańszczyzne prócz arendy zapłaci.

5to. Arendarz ma wolne mliwo wszelkiego do wyrobienia trunkow potrzebnego zboża, a

6to. Dla Bydła na wywarach karmiącego się, słoma targana podług potrzeby i dostarczenia bez płatnie, pod warunkiem aby gnoie także bez pretensyi zostawione były; dodana będzie.

Dalsze kondycye zawsze i osobliwie przed licytacją w kancelaryi prefektury Jangrodzkiej przeczytane będą; zaprasza się tedy wszystkich do arendowania chęć mających, aby dnia wyżej wyrażonego się w Jangrodzie znajdować raczyli.

W Jangrodzie dnia 16 Lutego 1800.

Dick, przełożony.

Antoni Sebera, pisarz.

Nomine Cæsareo Regii Fori Nobilium Lublinensis in Regno Galiciæ Occidentalis Dominus Adamo Olkowski, Medio præsentis Edicti hisce insinuat, quod nimirum Domina Marianna Bekierska ad Forum hocce adversus, eum in causa puncto solutionis summæ 200 Num Libellum porrexerit Judicii que opem, quo ad id iustitia exigit, imploraverit. Cum autem Forum hocce ob ignotum eius habitationis locum, vel plane a Cæs: Reg: hereditariis Terris absentiam ipsi hic loci degentem advocatum Ha Keszmid ipsius periculo, & impendio, qua Curatorem constituerit, cumque etiam Lis contestata in conformitate præscripti pro C. R. hereditariis Terris Judiciarii Codicis agitur, atque etiam terminabitur, ideo ipse eum in finem admonetur ut intra 90 dies aut ipse compareat vel Curatori dato, si quæ forte haberet, Juris sui adminicula tempestive transmittat, vel denique alium quempiam Mandatarium constituat, Foroque huic denominet & pro ordine præscripto ea Juris adhibeat media, quæ ad sui defensionem maxime efficacia esse indicaverit; utpote quod secus adversas fors cunctationis suæ sequelas stibimet ipsi imputandas habebit. Itatenim sanciant præscriptæ pro Cæs: Reg: hereditariis Terris Leges.

Ex Consilio Cæs: Reg: Fori Nobilium Lublinoensis in Regno Galiciæ Occidentalis. Datum Lublini die 18 Xbris 1799.

Per Magistratum C. R. Civitatis Lublinensis, omnibus & singulis quorum interest notum redditur ad petitionem creditorum & curatoris malsæ bona immobilia ad massam creditariam oberratorum Joannis & Rosaliæ Kozłowskich conjugum civium Lublino: spectantia & quidem 1mo. Lapideam hic Lublini in platea Grodzka dicta sub Nr. 101 sitam, testante prothocollo detaxationis in actis registraturæ reperibili ad fl. Rh. 2252 xr. 10 detaxatam, tum 2do itidem lapideam in eadem platea Grodzka nancupata sub Nr. 106 extantem, testante simili prothocollo ad fl. Rh. 1799 xr. 42 æstimatam in tertio termino die 21 Martii a. c. 1800 hora 9 mane in loco judicii publica licitatione assumenda plus

offerentibus disvenditas iri. His tamen sub conditionibus quod cuicumque emendi cupido actum detaxationis liberum sit in registratura inspicere, & pro haurienda ratione præfatarum lapidearum informatione se eatenus ad uratorem m. s.æ Dnom. Casimirum Gofębiowski convertere, eo itaque addito, quod ejusmodi realitas plus offerenti erga paratam pecuniam aut demonstrandam evictionem, aut denique erga conventionem cum creditoribus ratione persolutionis ratharum liciti pretii in quodam disvendatur. Omnes igitur qui memorata bona emere cupiunt invitentur, ut præstituto die & hora horsum compareant. — Datum Lublini die 31 Januarii 1800.

Wrabetz.

Jacobus Lewandowski.

A. Stefanowski.

Ex Consilio Magistratus C. R. Civ: Lublin:

Zykiewiez, secr.

Nomine Cæs. Reg. Fori Nobilium Lublinensis in Regno Galiciæ Occidentalis Joanni Magierka Medio præsentis edicti hisce insinuat, quod nimirum Francisca de Polinskie Magierzyna uxor super declaranda nullitate matrimonii ad Forum hocce adversus, eum Libellum porrexerit, Judicii que opem, quo ad id justitia exigit, imploraverit: Cum autem Forum hocce ob ignotum eius habitationis locum, vel plane a Cæs. Reg. hæreditariis Terris absentiam ipsi hic loci degentem advocatum G. Fiedorowicz ipsius periculo, & impendio, qui Curatorem constituerit, cumque etiam Lis contestata in conformitate præscripti pro C. R. hæreditariis Terris Judiciarii Codicis agitabitur, atque etiam terminabitur, ideo ipse eum in finem admonetur ut ad 31 Mart. 1800 aut ipse compareat vel Curatori dato, si quæ forte haberet Juris sui adminicula tempestive transmittat vel denique alium quempiam mandatarium constituat Foroque huic denominet & pro ordine proscripto ea Juris adhibeat media quæ ad sui defensionem maxime efficacia esse judicaverit, utpote quod secus adversas fors cunctationis suæ sequelas sibi met ipsi imputandas habebit, ita enim sanciant præscriptæ pro Cæs. Ræg. hereditariis Terris Leges.

Ig. Pietruski,

Wydzga.

Brzozowski.

Ex Consilio Cæs. Reg. Fori Nobilium Lublinensis in Regno Galiciæ Occidentalis. Datum Lublini die 19 Nov. R 1799

Gangel.

C. K. sądy szlacheckie Lubelskie Galicyi zachodniey, oznaymia tym Edyktem JW. Stanisławowi Bielińskiemu, że JW. baronowa de Parawiczyni i sukcesorowie Andrzej de Parawiczyni, usądow tych na niego o sekwestracją dobr Parysowa i Kortowa z przyległościami na zadosyć uczynienie summ iedney 13000 czer. zł. kapitał, drugiey 316,274 fp. prowizyonala tudzież dalsszych prowizyi, a to stosownie do summy 2,58601 zł. pol. 25 gr. na tychże dobrach u właścicieli, onych Jana Moszkowskiego zostaiący, zażobę podali i opomoc sąda, ile sprawiedliwość wymagado, praszali się.

Gdy zaś sądy te nie mając wiadomości gdzie on zostaię, lub czy wcale w C. K. krajach dziedzicznych zayduie się, iemu patrona tuteyszego Ur. Fiedorowicza z tego szkodą i jego kosztem zastępcą postanowity, z którym process ten podług ordynacyi sądowey rozpocznie się, i ukończony zostanie, on przeto edyktem niniejszym tym końcem upomina się, ażeby w czasie przyzwoitym to iest: dnia 31 marca 1800 rano sam się stawil, albo jeżeli jakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wtęcznie przestął, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, tego sądom tym wymieni i podług przepisu tych szródkow prawa używał, które do swey sprawy za nayskuteczniejsze osądzi; gdyż inaczey wszelką niedogodność z zaniebawiania wynikającą podług opiewu C. K. praw, samby sobie przypisać był winien.

Dan w Lublinie dnia 26 listopada 1799.

Ig. Pietruski,

Wrabetz.

Reinheim.

Ex Consilio C. R. Fori Nob: Lubl: Gal: Occid:

Gangel.